4.1 Les instruccions MIPS mult, mflo, mfhi
4.2 Matrius
4.3 Accés seqüencial a un vector

Tema 4. Matrius Estructura de Computadors (EC)

Rubèn Tous

rtous@ac.upc.edu Computer Architecture Department Universitat Politecnica de Catalunya

Índex

- 1 4.1 Les instruccions MIPS mult, mflo, mfhi
- 2 4.2 Matrius
- 3 4.3 Accés seqüencial a un vector
- 4.4 Accés seqüencial a una matriu

4.1 Les instruccions MIPS mult, mflo, mfhi

- Multiplicació de dos nombres enters de n i m bits dóna un resultat de (potencialment) n+m bits (excepte per al cas n o m=1, ja que no produeix carry).
- Multiplicació de dos nombres de 32 bits dóna un resultat de 64 bits.

```
mult rs, rt# $hi:$lo <- rs * rt
mflo rd# rd <- $lo
mfhi rd# rd <- $hi</pre>
```


4.2 Matrius

Matriu

Agrupació multidimensional d'elements del mateix tipus i dentificats per un índex [0, N-1] en cada dimensió.

Estudiarem les matrius de 2 dimensions, però tot serà extrapolable a qualsevol nombre de dimensions.

4.2 Matrius

```
mat[0][0] mat[0][1] ... mat[0][NC-1]
mat[1][0] mat[1][1] ... mat[1][NC-1]
mat[NF][NC] = ... ...
mat[NF-1][0] mat[NF-1][1] ... mat[NF-1][NC-1]
```

4.2.1 Declaració i emmagatzematge

```
En C:

1 ...
2 int mat[NF][NC];
3 ...
4 int mit[2][3]={{-1, 2, 0},{1, -12, 4}};
```

- En C, els elements es guarden a memòria per files".
- És un conveni (en Fortran, les matrius es guarden per columnes").

4.2.1 Declaració i emmagatzematge

En MIPS:

• Hem de respectar les regles d'alineació.

4.3 Accés seqüencial a un vector .4 Accés seqüencial a una matriu

4.2.2 Accés a un element qualsevol (aleatori)

mat[i][j]

```
Qmat[i][j] = mat + (i*NC + j)*T
```

4.2.2 Accés a un element qualsevol (aleatori)

Exemple general:

4.2.2 Accés a un element qualsevol (aleatori)

Exemple si la columna és constant::

```
k = mat[i][5];
```

```
la $t3, mat + 5*4
li $t4, NC*4
mult $t4, $t0
mflo $t4
addu $t3, $t3, $t4
lw $t2, 0($t3)
```

4.2.2 Accés a un element qualsevol (aleatori)

Exemple si la fila és constant:

```
k = mat[3][j];
```

```
la $t3, mat + 3*NC*4
sll $t4, $t1, 2
addu $t3, $t3, $t4
lw $t2, 0($t3)
```

4.2.2 Accés a un element qualsevol (aleatori)

Exemple si fila i columna són constants:

```
k = mat[3][5];
```

```
la $t3, mat + 3*NC*4 + 5*4
| w $t2, 0($t3)
```

```
void clear1(int array[], int nelem)
{
    int i;
    for (i=0; i<nelem; i+=1)
    array[i] = 0;
}</pre>
```

En MIPS, mitjançant accés aleatori:

```
clear1:
    move $t0, $zero # i=0
loop1:
    bge $t0, $a1, end1
    sil $t1, $t0, 2
    addu $t2, $a0, $t1
    sw $zero, 0($t2)
    addiu $t0, $t0, 1 # i++
    b loop1
end1:
```

Si les adreces de qualsevols dos elements consecutius estan separades per una **distància constant** podem fer servir la tècnica d'**accés seqüencial**:

```
clear2:
     move
          $t1, $a0
                            #punter = $t1 = &array[0]
           $t0, $zero
     move
3
 loop2:
           $t0, $a1, end2
     bge
5
           $zero, 0($t1)
                            \#*punter = 0
6
     SW
    addiu $t1, $t1, 4
                            #punter++
7
   addiu $t0, $t0, 1
8
            loop2
9
 end2:
```

- La distància (constant) entre dos elements = STRIDE.
- $@n_{i+1} = @n_i + \text{stride}$
- A l'exercici anterior l'STRIDE era 1 enter o 4 bytes si l'expressem en baix nivell.

Podem calcular l'STRIDE de manera metòdica:

Inicialitzar el punter:

2 Llegir/escriure l'element mitjançant el punter.

punter = punter + STRIDE

Optimització: eliminació de la variable d'inducció:

```
clear3:
          $t1, $a0
     move
     sll $t2, $a1, 2
3
     addu $t3, $a0, $t2 # $t3 = array[nelem]
4
 loop3:
     bgeu $t1, $t3, end3
6
            $zero, 0($t1)
     SW
     addiu $t1, $t1, 4
8
            loop3
9
 end3:
```

Optimització: avaluació de la condició al final del bucle:

```
clear4:
     move $t1, $a0
     sll $t2, $a1, 2
3
     addu $t3, $a0, $t2
4
     bgeu $t1, $t3, end4
5
 loop4:
        $zero, 0($t1)
     SW
     addiu $t1, $t1, 4
8
     bltu $t1, $t3, loop4
9
 end4:
```

Expressar l'accés següencial en alt nivell

```
void clear3(int *array, int nelem)
2
       int *p;
3
       for (p=array; p < &array[nelem]; p=p+1)</pre>
           *p = 0;
```

Però el compilador pot usar accés següencial independenment de si el codi en alt nivell fa servir punters o no.

Una fila:

```
for (i=0; i<NC, i++)

mat[1][i] = 0;
```

INIT:

```
punter = &mat[1][0]
```

STRIDE:

Una columna:

```
for (j=0; j< NF, i++)

mat[j][1] = 0;
```

INIT:

```
punter = &mat[0][1]
```

STRIDE:

```
STRIDE = NC = lements
STRIDE (bytes) = NC*T bytes
```

Diagonal principal:

```
for (i=0; i< NC, i++)
    mat[i][i] = 0;
```

```
INIT:
```

```
punter = &mat[0][0]
```

STRIDE:

```
&mat[i+1][i+1] = mat + iNC + NC + i + 1
-(&mat[i][i]) = -(mat + iNC + i)
------
STRIDE = NC+1 elements
STRIDE (bytes) = (NC+1)*T bytes
```

Diagonal secundària:

```
for (i=0; i< NC, i++)
    mat[i][NC-1-i] = 0;
```

```
INIT:
```

```
punter = &mat[0][NC-1]
```

STRIDE: